

України, 1996. – 384 с.

3. Маркіна І.А. Управління споживчою кооперацією як соціально-економічною системою: теорія та практика: [монографія] / І.А. Маркіна. – Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. – 255 с.

4. Мокєрова Н.В. Споживча кооперація як людинорозмірна господарська система / Н.В. Мокєрова // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія „Економічні науки”. – Полтава: РВЦ ПУЕТ, 2011. – №4 (49), частина 2. – С. 134 – 139.

5. Про кооперацію: закон України від 10 липня 2003 р. №1087-IV // Голос України. – 2003. – 28 серпня. – С. 20-21.

6. Про споживчу кооперацію: закон України від 10 квітня 1992 р. №2265-XII. – К. : Укоопреклама, 1992. – 15 с.

7. Скляр Г.П. Феномен кооперації: монографія / Г.П. Скляр. – Полтава: ІнтерГрафіка, 2004. – 92 с.

Крочак М.С., студентка
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

АДАПТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

Неефективність існуючих форм управління закликає науковців замислитися щодо творення нових форм, які б дали змогу відповідати усім сучасним вимогам підприємств.

Проблемам гнучкого адаптивного управління присвячені праці багатьох вчених: В. Аніщенко [1], О. Ареф'євої [2], Г. Аубакирової [3], В. Бауліної [4], А. Богданова [5,6], П. Друкера [7], В. Прохорової [9,10] та інші.

Система управління підприємством повинна мати у своєму складі гнучкі компоненти, здатні до самоналагодження, адаптації до дій подразника, тобто включати систему адаптивного управління підприємством. Адаптивне управління сьогодні виступає потужною зброєю для опору мінливості умов функціонування та розвитку суб'єктів господарювання.

Адаптивне управління – це процес ухвалення управлінського рішення і подальшої реалізації цілеспрямованої управляючої дії, що забезпечує адекватне реагування всіх структур підприємства на зміну параметрів його зовнішнього і внутрішнього середовищ. Під системою адаптивного управління прибутком розумітимемо процес адаптивного планування, тобто формування системи фінансово-виробничих параметрів (індикаторів), що визначають стан

ЕКОНОМІЧНИЙ БЛОК ДОСЛІДЖЕНЬ

господарюючого суб'єкта, і заходів гнучкої дії на нього [3].

Адаптивне управління є важливим елементом антикризового управління, тому, що дає змогу вчасно виявити зовнішні негативні чинники та можливості підприємства, внутрішні сильні, слабкі сторони його господарської діяльності та на основі оцінки ситуації розробляти рішення, які спрямовані на запобігання кризових подій.

Систему адаптивного управління можна представити у вигляді рисунку 1.

Рис. 1. Система адаптивного управління

Запровадження відповідної системи адаптивного управління на підприємстві дає останньому стійкі конкурентні переваги на ринку та спроможна дозволити відповідно до власних стратегічних цілей формувати зовнішнє середовище, змінюючи обставини в своїх інтересах, заради досягнення перспективних можливостей ефективного економічного зростання та бажаного рівня конкурентоспроможності в цілому [8, с. 69].

Отже, під адаптивним управлінням необхідно розуміти систему, яка у порівнянні з уявленнями, які склалися, ефективніше і адекватніше реагує на зміни в інституційному середовищі, внутрішньому виробничому і зовнішньому ринковому середовищі і завершується ухваленням ефективних управлінських рішень.

На нашу думку, система адаптивного управління відіграє важливу роль для розвитку і функціонування підприємства в умовах кризи, оскільки дає змогу пристосовуватись до зміни зовнішніх і внутрішніх факторів впливу, швидко реагувати на впровадження гнучких методів в управлінні, щодо більш

тривалого розвитку підприємств.

Література

1. Аніщенко В. Адаптивне управління розвитком регіональних соціоеколого-економічних систем / В.О. Аніщенко // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №7. – С.112-120.
2. Ареф'єва О. В. Управління економічною стійкістю підприємств[Текст]: монографія / О. В. Ареф'єва, Д. М. Городинська – Київ : видав. Європейського ун-ту, 2011. – 230 с.
3. Аубакирова Г. М. Адаптивный подход к управлению предприятием// [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.rusnauka.com/DN2006/Economics/10_aubakirova.doc.htm
4. Бауліна Т. Детермінанти процесу системної трансформації та наслідки їх впровадження для української економіки / Т.В. Бауліна // Проблеми науки. – 2010. – NN№1. – С. 22-28.
5. Богданов А. Тектология. Всеобщая организационная наука / А. Богданов. – М.: Экономика, 1989. – Т. 1, – 164 с.
6. Богданов А. Тектология. Всеобщая организационная наука / А. Богданов. – М.: Экономика, 1989. – Т. 2, – 115 с.
7. Друкер П.Ф. Посткапиталистическое общество. Новая постиндустриальная волна на Западе. Антология / П. Ф Друкер. – М.: Academia, 1999. – 381 с.
8. Сергійчук І. І. Методичний підхід до визначення масштабів діяльності підприємств енергетичного машинобудування [Текст] / І. І. Сергійчук // Інвестиції: практика та досвід : науково-практичний журнал. – 2011. – № 18. – С.65-69.
9. Прохорова В.В. Адаптивний потенціал інноваційного розвитку підприємств в контексті економіки знань / В.В. Прохорова, П. В. Свідерський // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2011. – №36 – С. 318-322.
10. Прохорова В.В. Модель адаптивного управління розвитком промислових підприємств як структурний елемент організаційно-економічного забезпечення процесу управління економічною безпекою / В.В. Прохорова, О.О. Кучеренко // Вісник екон. транспорту і промисловості. – 2009. – № 26. – С. 133-137.

